

QK. 267 35.



NOSCENDVS  
EX  
SOCIIS, DISCIPVLIS, ET PATRONIS,  
EORVMQUE  
EPISTOLIS AUTOGRAFOIS  
B. ANDREAS REYHER,  
CVM  
*de huius studiis, & meritis*  
IOANNES TOBIAS BAVMEISTER, KOERNERANVS,  
*de virtutibus singularibus*  
IOANNES MICHAEL WEITZ, COBSTADIENSIS,  
CONRADVS IO. CHRISTOPH. MENGEWEIN,  
HOHNSTEINENSIS COMITATVS VICO, GEBRA INFERIORE,  
oriundus,  
&  
HENRICVS ANDREAS PILGER, WASVNGENSIS,  
*sub initium lustrationis publice dicere iussi essent,*  
exhibit  
ab altero successore,  
ILLVSTRIS GYMNASII GOTHANI  
RECTORE,  
GOTHOFREDO VOCKERODT.



СУДИБОЙ  
ШЕСТИ ТР. СУДИБОЙ СУДОВ  
БОГАДЕ  
БЮФАЛОРУА БИОСТИИ  
ДЕНУЕ ЗАДАЧА  
для Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного  
Судебного



Vintus nunc agitur annus, ex quo salutatus a me Be-  
rolini ILLVSTRIS B. ANDREAE REYHERI olim  
discipulus, cuius summa merita saepius publice ce-  
lebrata sunt, dum eius mentionem de patria nostra  
meritissimorum cognatorum Erfurtensis originis  
memoria publice honestanda poposcit, POTENTIS-  
SIMI BORVSSORVM REGIS consiliarius intimus,  
LIBER BARO, HEINRICVS RVTGER de ILGEN,  
quem Minda Westphalorum elo loc lxx. cum Ioanne Friderico de Hoya,  
& Friderico Ioanne Derenthalio aduentantem Gotham, altero anno, ex insi-  
mo CLASSIS I ordine, ingenii, & felicis industriae beneficio, ad SELECTAM  
proiectum scholastici annales memorant, praceptoris sui tam gratam prae-  
se ferebat recordationem, ut grauissima, quibus distrahitur, negotia obstat  
sibi non pateretur, quo minus statum domus magistrac, & Reyherianae po-  
steritatis fata diligentissime requireret, meque inter occupata ab aliis cer-  
tatum fandi tempora, & in summa salutantium frequentia plus vna vice  
admitteret cupide, & studiose percontaretur, quid sui Reyheri agerent po-  
steri? quomodo post fata eius Gothana floruerit litterarum officina? Non  
temere ingenii opere, studiis litterarum, & bonae mentis cultura delectato  
magis, quam corporis voluptatibus, sensuumque oublectamentis, heroi to-  
gato dulce est meminisse, confirmata temperato senilis maturitatis magi-  
sterio fuisse prima studiorum tirocinia, & eo vsu esse adolescentiae reductore,  
& custode, qui ad recta, & solida dux, & auctor esse posset perquam idoneus,  
longo vsu doctus iuuenilis aetatis ferre impotentiam, & sanare intem-  
periem: vnde tanquam ex arbore annosa, pomorum, quam stolonum fera-  
ciore,

( z

DFG

ciore, antequam vieta, & caduca exarescit, fertilesque frondes exsiccantur penitus, certatim cum discendi cupidis alumnis maturos saporis optimi fructus potuerit decerpere. Nec ingrata potest esse, & iniucunda condiscipulorum memoria, qui tunc in supremis ILLVSTRIS scholae curriculis versati sunt; postea autem discendi assiduitate, & agendi virtute non minus, quam naturalis ingenii dexteritate consecuti sunt, vt in academiarum cathedris, & summorum principum curiis potuerint exsplendescere; inter quos honoris causa licebit nominare post Herbersteinios, Hahnsteinios, Hopfgartios, de Weede, de Baehr, aliosque natalium splendore commendatos, qui adhuc Ienensem academiam ornat, summe reuerendum theologum, D. Ioannem Andream Dantzium, & qui apud nos summis dignitatibus florent, & honoratis ministeriis fungendo optime de patria merentur, viros excellentissimos, Ioannem Michaelm Gotterum, & Georgium Henricum Bachouium. Non solum autem, tantae dignationis viros delectari, credibile est, instauranda, & vindicanda ab obliuione bene de se meriti praecettoris memoria; sed & posteriorum interesse videtur, ne quid lateat a B. REYHERO pro emendanda re scholastica, & amplificanda re litteraria tentatum, destinatum, perfectumque. Administer ille praecipuus erat Ernestinorum piorum institutorum, quibus rem non modo scholasticam; sed euangelicam vniuersam ornatam, & ab exprobris corruptilis vindicatam esse constat; a quibus ad exteriores etiam propagandae, & his commendandae veritatis euangelicae factum esse initium, inter seculares applausis ILLVSTRIS Gymnasi nomine, ante hos septem annos, fuit demonstratum; praesertim cum praeclarae rei manus admouerent Ernestinae pietatis institutis a pueris imbuti, adeo vt qui nostrae ecclesiae sterilitatem obiicere, & matris indolem, curam videlicet, & solicitudinem de conuertendis ad Christum gentibus, denegare voluerint, non verbosis argumentis; sed rerum documentis possint refelli. Quousque igitur emendatae PII PRINCIPIS auspiciis rei scholasticae, & ornatae, propagataeque veritatis euangelicae celebritas patet, non obscurum esse fas est, quinam praeclari operis, negotiisque salutaris, & exteris, posterisque non fructuosi minus, quam patriae gloriose primi fuerint conatus? quibus consiliis, adminiculisque destinata sint perfecta? quibus artibus procurati, conseruatique successus? Declarant ista omnia avenditæ documenta satis copiosa, a B. REYHERO ipso, conscio, quantum interfit, non ignorari origines, & progressus ERNESTINORVM de scholis, & ecclesiis meritorum, & publicae emendationis passim consequatae, & longe lateque propagatae, studiose collecta, & in certa volumina distri-

distributa, liberisque ipsius diligenter, & diserte commendata, sine dubio,  
vt non decesset posteris ad condendos annales, & litterariae, ecclesiasticae  
que rei historiam nostrorum temporum scribendam digna notatu materia.  
Etenim huius partem luculentam adornabit, qui B. ANDREAE REYHERI  
vitac historiam plene, & cum omnibus memoratorum documentorum ar-  
gumentis voluerit enarrare. Quae quomodo in manus meas inciderint,  
non est praetererundum? Deceserat BEATVS in actu rerum, & apparatu  
laudatissimo conseruandae, augendaeque ILLVSTRIS scholae frequentiae,  
utpote quae sub manibus eius mirifice erat amplificata, & classibus aucta,  
ita vt pro trecentis, quos per omnes classes hoc vocatus inuenerat alumnos,  
subinde ultra septingentos numeraret, ac inter hos in supremis ordinibus  
plerisque exteros, & non paucos prosapia nobilis, & fortunae lautoris.  
Cuius notae alumnis ne decesset aptum hospitium, & ne ciuitati incen-  
dio afflictae subduceretur a peregrinis locupletioribus speranda lucri ac-  
cesso, amplas ipse, & magnificas aedes moliri coepit, idque sumtu suo,  
dum publicus cladi incendi, quod campos fecerat, vbi maior, & melior  
Gothae pars fuerat, vtcunque reficienda, publicisque initio aedibus resti-  
tuendis erat impendendus, ita vt parietina, siue collapsa vetustate GOTHA-  
NI RECTORIS domus, quamvis ei flamma, in opposita urbis parte sae-  
uiens, pepercisset, tam facile reparari, & frequentias nobilium, & his  
ministrantium pauperculorum alumnorum, qui ad BEATVM confluebant,  
recipiendas apta reddi non posset. At vero dum fata intercipiunt destinata,  
& qui patriae laboranti consulere non minus, quam scholae celebritati, &  
rei familiari voluit, abit e viuis, antequam impensas nouis aedibus molien-  
dis consumtas ex harum sperato vsu potuit recipere; haeredibus potissi-  
mum patrimonium superest supellex litteraria, & bibliotheca, inter copio-  
sam sobolem diuidenda. Multiplicata enim proles, & cura bonaे mentis,  
spartaeque scholasticæ rite ornandaе non sinunt diuitem fieri ludimodera-  
torem, quamvis luculentis rei familiaris accessionibus vndeunque auctum.  
Neque enim carere potest pretioso subsidiorum apparatus, & sumtuosis op-  
portunitatibus, si concreditos fidei suae alumnos sicut velit doctis impal-  
lescere chartis, & Socraticis dapibus ita recreare, vt ad nugas, & vana sen-  
suum oblectamenta minus possint respicere; a quibus alias aegre reuocan-  
tur, & nequicquam deterrentur expeditis Orbiliorum armis, & fronte magi-  
stra. Quamvis autem BEATI filius bibliopola fratum, sororumque accepta  
ex paterna haereditate supellecile, & scriptis monumentis plerisque ita vte-  
retur, vt iure, quod tamē saluum, testatumque omnibus mansit haeredibus,

potitus videretur: distractae interim in familiae usum illa non sunt conservata, dum natu maximus filius, qui haec curare & posse, & voluisse videbatur, procul abest, & in Killonensi academia sua, laetaque satis fortuna est contentus; fratres autem reliqui studiis, & fortunae suae extra patriam seruiunt. Ita accidit, ut, dum paullo post aduentum meum bibliopola Reyherus fato fungitur, relictae eius merces venales bibliopolae Lipsiensi vendantur; scripta autem monumenta cum supellestis antiquaria, & libris compactis, cum emtores non inuenirent, distraherentur per auctionem. Hoc pacto ne BEATI VIRI destinatio irrita redderetur, & studiose ab eo collecta monumenta ad institutorum usum abiicerentur, intercessi, & redempta cum aliis codicibus, quos emtores alii propter notas explosae vetustatis, & abiectae litteraturae monasticae vel reliquissent, vel pro exiguo pretio sibi addictos lacerandos tradidissent, quibus opus est inuolucris, meae bibliothecae adieci, cum publica ILLVSTRIS Gymnasi bibliotheca nondum instaurata esset; sed, quae reliqua erat ex superiorum temporum iniuria, litteraria supellex in Augustiniane templo situ obsita iaceret. Et quamvis tot imperiales soluendi mihi fuerint, quot alii asses non impendissent: quories enim ipse licitor, pretia illico augentur; quia rarus, carumque creditur, quod experat tot librorum possessor: non piget tamen impensae, dum inter explosae vetustatis codices primi typographi, FAVSTI, BIBLIA LATINA reperiebantur, quae pro manuscriptis artis adhuc ignaris Parisiensibus ille caro vendiderat prelio, destituta omni temporis, loci, & nominis nota; mihi in emitis illis Reyherianis monumentis licuit inspicere nondum vulgatas institutorum rationes, quibus ILLVSTRI Gymnasio Gothano parta erat tanta celebritas, & recognoscere consultationes religiosas, curatissimasque de emendatiore re scholastica, atque inde capere agendi, cauendique in eodem munere administrando modum, nec non exemplum patiendi pro benefactis fata contraria: quae dum populus futurus a naturalis libertatis ferocia reuocandus, cogendusque est sub disciplinae legem, & civilis ordinis modum, non possunt non accidere cordatis litterariorum ludorum magistris: quibus solertissime prouidendum est, inuitos seruare dum officii ratio iubet, ne occidentibus similes videantur, euertanturque refragantium pugnis, & assiduis intentatis certaminibus. Ab his ad operas scholasticas cum perpetuo se referret B. Reyherus, oppugnatus quidem; sed nunquam est expugnatus, & ab opere iuuentuti studiosae salutari deturbatus. Ut itaque constet, quid expectandum sit ex vindicatis, conservatisque in mea bibliotheca Reyherianis monumentis, si eorum argumenta, quod mihi proposui, ad illustrandam BEATI VIRI vitae historiam publicentur,

tur, non solum scholasticis viris, muneri suo rite fungendo bona fide intentis,  
& qui maluerint rerum agendarum modum capere ex statutis cum pluribus  
deliberatis, & sapienter, prouidenterque introductis, nec non successum ex-  
emplo, quam in re tanta, & cum publicis commodis, damnisque coniuncta suo  
niti ingenio, & iudicio; sed & quibusuis cupidis noscendae historiae littera-  
riæ temporum, quibus BEATVS floruit: particulatum recensendum videtur,  
quod frons huius tabulae generatim pollicetur. Scilicet ἀυτόγεα Φα, quo-  
rum beneficio ex SOCIIS noscendus exhibetur B. REYHERVS, duo implet  
volumina, inscripta:

ELENCHVS virorum clarorum nominum, a quibus epistolæ in utro-  
que hoc volumine sua manu comprehenduntur exaratae.

Inter plura doctissimorum virorum nomina leguntur & Chemnitius, Cun-  
disius, Dilherr, Euenius, Frischmuth, Gerhardus, Glassius, Heuelius, Ion-  
stonus, Ludolfus, Maukisch, Mengering, Meyffartus, Mitternacht, Nef-  
selius, Olearii, Pareus, Riuinus, Sagittarius, Saubertus, Schleuogt, Stecha-  
nius, Watsonus, Weigelius, Weitzius.

Ex DISCIPVLIS noscendum se praebuit singulari volumine, complexo eo-  
rum epistolas, carmina, & testimonia academica, inscriptoque:

CATALOGVS nonnullorum, quorum studiis olim in scholis partim vniuer-  
salibus, partim diuersis Gymnasiis praefuit, & per DEꝝ gratiam profuit  
לונן פל excerptus mensē Iulio 1667.

Nec defunt mihi ipsa monumenta, vnde excerpterit, ACTA videlicet, & histo-  
ria Gymnasii Schleusingensis ab anno 1090 ad annum, quo Schleusinga  
descessit, 1090 XL. Nec non ILLVSTRIS GYMNASII GOTHANI  
ACTA ab anno 1090 CXLI, ad annum 1090 CLXXI, quae inscribuntur:

ALBVM SCHOEASTICVM ex prototypis descriptum, insertum bibliotheca-  
cae Reyherianae, nec inde subducendum, in iucundam tum temporis Recto-  
ris, M. Andree Reyberi, recordationem, & liberorum suorum commenda-  
tionem.

PATRONORVM B. REYHERI vel suffragantium ad dignitates, vel edita  
ingenii eius monumenta probantum, principum, vel magna dignitate, &  
fama



Zd 5965 QK X 362 367 VD18

fama florentium virorum  $\alpha\gamma\delta\gamma\alpha\Phi\alpha$  peculiare exhibet volumen, quod ipse non possideo; sed mecum communicatum est a doctissimis B. REYHERI nepotibus, B. EPHRAIMI filiis, postquam ex alienis manibus huic fama est vindicatum. Antequam autem condenda iustae molis historiae vitae REYHERIANAE ex memoratis monumentis deponi, & noscendus vir beatus repraesentari orbi litterato, & posteritati potuerit, qualis fuerit, sociis nimirum, & doctrinae laude clarissimis viris acceptissimus, discipulis dilectissimus, patronis desideratissimus? periclitari placet in alumnorum ad suspiciendam, aemulandamque virtutem, & laudem Reyherianam extandorum speciminibus publicis, quibus lustrandarum operarum ILLVSTRIS scholae initia dedicanda sunt, quo loco sit apud posteros BEATI VILI memoria?

*Studia eius, & merita*

primus orator,

reliqui singulares eius persequuntur virtutes,

alter videlicet

docendi dexteritatem,

tertius

humanitatem,

*& facilitatem in admittendis, iuuandisque pauperculis alumnis,*

postremus

impensum Hebraicae linguae studium.

Ad quos sermones patienter audiendos

crastino die, hora VII. ante meridiem,

in auditorio CLASSIS I.

bonisque omnibus publica solennia prosequenda

**ILLVSTRIS GYMNASII PATRONI, ET FAVTORES**

submisse, & obseruantissime inuitantur.

P. P. GOTHAE CIO 15CC XXIV. IVL I XXX.

---

*LITTERIS REYHERIANIS.*

